

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2023.

*Του τιμίου ενδόξου προφήτου Προδρόμου
και Βαπτιστού Ιωάννου*

έτος 17^ο Τεύχος 701

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΥΝΑΞΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Πραξ.19,1-8) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«είπε δε Παύλος, Ιωάννης μεν εβάπτισε βάπτισμα μετανοίας τω λαώ λέγων εις τον ερχόμενον μετ' αυτού ίνα πιστεύσωσι τούτ' εστίν εις τον Ιησούν Χριστόν.» (Πράξ 19,4).

Σήμερα τελούμε τη Σύναξη του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου. Τιμούμε το πρόσωπο που διακόνησε στη βάπτισμα του Κυρίου. Στο Αποστολικό Ανάγνωσμα ακούσαμε ότι ο Τίμιος Ιωάννης κήρυττε τη μετάνοια και βάπτιζε όσους αποδέχονταν το κήρυγμά του, λέγοντάς τους να πιστέψουν σ' Εκείνον που θα ερχόταν μετά από αυτόν, δηλαδή να πιστέψουν στον Κύριο Ιησού Χριστό. Το βάπτισμα του Προδρόμου βοηθούσε μόνο στην καλλιέργεια πνεύματος μετανοίας, ενώ την άφεση των αμαρτιών θα χάριζε ο αναμενόμενος Μεσσίας. Με αυτή την αφορμή, λοιπόν, ας δούμε σήμερα πώς ανταποκρίθηκε ο Τίμιος Πρόδρομος στην αποστολή του και τι μήνυμα δίνει αυτό σε μάς τους πιστούς χριστιανούς. Θα αφιερώσω το πόνημά μου σήμερα σε σκέψεις γύρω από την προσωπικότητα και το έργο του ισαγγέλου Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου.

Ο Άγιος Ιωάννης έλαβε εντολή από το Θεό να ετοιμάσει το λαό του Ισραήλ να υποδεχθεί το Μεσσία, πράγμα που έκανε. Το κήρυγμά του είχε

μεγάλη επιτυχία, όση κανενός άλλου προφήτη. Μάς πληροφορούν οι ιεροί ευαγγελιστές ότι « **εξεπορεύετο προς αυτόν πάσα η Ιουδαία χώρα**» (Μάρκ.1,5). Έτρεχαν σε εκείνον όλοι οι Ιουδαίοι και δέχονταν να βαπτιστούν και να εξομολογηθούν δημόσια τις αμαρτίες τους. Μάλιστα η προσωπικότητά του είχε τέτοια ακτινοβολία, ώστε πολλοί αναρωτιόταν μήπως είναι αυτός ο Μεσσίας, ο Χριστός. Ο Τίμιος Πρόδρομος όμως δεν επηρεάστηκε από την επιτυχία του κηρύγματός του. Δε θέλησε να κερδίσει κάτι για τον εαυτό του από τη διακονία του, να αποκτήσει οπαδούς και θαυμαστές. Εξακολούθησε να κηρύττει μετάνοια, να μιλάει με φωτισμένη αυστηρότητα, ώστε να ετοιμασθεί ο λαός για τον ερχομό του Μεσσία Χριστού. Τ διακήρυττε σταθερά και ξεκάθαρα, δεν είμαι εγώ ο Μεσσίας, Αυτός θα έλθει σε λίγο. Εγώ δεν είμαι άξιος να λύσω τα κορδόνια από τα υποδήματά Του: **Προσδοκώντος δε του λαού και διαλογιζομένων πάντων εν ταις καρδίαις αυτών περί του Ιωάννου, μήποτε αυτός εΐη ο Χριστός. Απεκρίνατο ο Ιωάννης άπασι λέγων, εγώ μεν ύδατι βαπτίζω υμάς, έρχεται δε ο ισχυρότερός μου, ού ουκ ειμί ικανός λύσαι τον ιμάντα των υποδημάτων αυτού, αυτός υμάς βαπτίσει εν πνεύματι αγίω και πυρί**» (Λουκ.3,15-16).

Ο Τίμιος Πρόδρομος ήταν άνθρωπος ολοκληρωτικά αφοσιωμένος στο Θεό και γι' αυτό επιτέλεσε την αποστολή του με τρόπο υποδειγματικό και θεάρεστο. Το πνεύμα διακονίας του Αγίου Ιωάννου αποτελεί πολύτιμο μάθημα για όσους διακονούν στο χώρο της Εκκλησίας, κληρικούς και λαϊκούς. Να μη μολύνει τη διακονία τους κανένα εγωιστικό ελατήριο. Μόνη τους επιδίωξη ας είναι να ωφελούνται οι ψυχές, να βοηθούν τους αδελφούς που διακονούν. Σύνθημά τους να είναι ο λόγος του Προδρόμου: « **Εκείνον δει αυξάνειν, εμέ δε ελλαττούσθαι**» (Ιωάν.3,30). Αλλά και στον κάθε πιστό αφορά το πνεύμα του Αγίου Προδρόμου, διότι ο κάθε πιστός με το λόγο του και κυρίως με την ενάρετη ζωή του οφείλει να είναι: «**επιστολή Χριστού**» (Β΄ Κορ.3,3) στο περιβάλλον του, να βοηθήσει τους συνανθρώπους του, που δεν έχουν σχέση με την Εκκλησία.

Σήμερα τιμούμε τον Άγιο Ιωάννη τον ισάγγελο ασκητή, τον προφήτη και ανώτερο από προφήτη, τον αυθεντικό κήρυκα της μετάνοιας, το μόνο βαπτιστή, τον πρόδρομο της Χάριτος. Με τις πολύ μικρές δυνάμεις μας, ας ακολουθήσουμε το παράδειγμά του. Στη συνέχεια θα παραθέσω σκέψεις γύρω από τον Τίμιο Πρόδρομο για καλύτερη κατανόηση του έργου του.

Ήταν σπουδαίος γι' αυτό που ήταν ο Ιωάννης. Αλλά ήταν σπουδαίος και γι' αυτό που δεν ήταν. Δεν ήταν ουρανός, αλλά ούτε και γη. Ήταν κάτι μεταξύ ουρανού και γης. Ήταν σπουδαίος γιατί δεν ήταν γη. Όταν όλοι είναι λάσπη, ο Ιωάννης δεν ήταν λάσπη, αυτό είναι σπουδαίο. Σπουδαίο για κάτι που δεν είναι. Και ο Ιωάννης δεν ήταν σάρκα, δεν είναι σαρκικός άνθρωπος. Ήταν **επίγειος άγγελος**. Αλλά δεν ήταν ουρανός, αλλά γνώριζε τα μέτρα του. Είχε **αυτοσυνείδηση** της αποστολής του. Ήξερε την τεράστια απόσταση, που τον χώριζε από το Χριστό. Αληθινά σπουδαίος και μεγάλος είναι εκείνος, που θεωρεί τον εαυτό του μικρό και ανάξιο. Αν η **ταπείνωση** είναι δύναμη που ανυψώνει τον άνθρωπο, ο Ιωάννης διέθετε ταπείνωση σε ύψιστο βαθμό. Δυο πρόσωπα προκάλεσαν το θαυμασμό του Θεού. Η Παναγία, που αξιώθηκε να λειτουργήσει το μυστήριο της σάρκωσης, της ενανθρώπισης του Υιού του Θεού και ο Ιωάννης, που αξιώθηκε να λειτουργήσει το μυστήριο των Θεοφανίων, της φανέρωσης των τριών προσώπων της Αγίας Τριάδας.

Οι άνθρωποι λαχταρούσαν να δουν το Μεσσία. Έκτακτο φαινόμενο ο Ιωάννης. Ήταν όχι απλώς σπάνιο, αλλά μοναδικό πρόσωπο. Δικαιολογημένα, λοιπόν, τον ταύτιζε ο λαός μ' Εκείνον που περίμεναν. Αλλά ο Ιωάννης αντιδρά με τη φυσική αντίδραση κάθε τίμιου, που ξέρει το ρόλο του και δεν εκμεταλλεύεται την υπερβολή του λαού, έλεγε ο Ιωάννης: **«Τίνα με υπονοείτε είναι; Ουκ ειμί εγώ, αλλά ιδού έρχεται μετ' εμού ού ουκ ειμί άξιος το υπόδημα των ποδών λύσαι»** (Πρά.13,25). Με αυτόν τον τρόπο ο Ιωάννης έθεσε φραγμό στην υπερβολή του θαυμασμού. Είναι δυνατό το μήνυμά του με την άρνηση του **εγώ** του. Ο Ιωάννης δεν παύει να συνιστά το Χριστό, τον αμνό του Θεού, να ρίχνει τους προβολείς του στο πρόσωπο Εκείνου, να προβάλλει την υπακοή σ' Εκείνον: **« ο πιστεύων εις τον υιόν έχει ζωήν αιώνιον, ο δε απειθών τω υιώ, ουκ όψεται ζωήν, αλλά η οργή του Θεού μένει επ' αυτόν»** (Ιωάν. 3,36) . Θαύματα ζητούν οι άνθρωποι και δε βλέπουν το μεγάλο θαύμα, που έκανε ο **άγιος**. Ο Ιωάννης δεν ήταν χαρισματούχος, θαυματοποιός, ήταν **άγιος**. Και ο άγιος φανερώνει στους ανθρώπους το ακόμα πιο μεγάλο θαύμα, την αλήθεια, τη σαρκωμένη **Αλήθεια**. Δεν ήταν ο Ιωάννης ο προφήτης. Ήταν ο Ιωάννης προφήτης. Ο προφήτης δεν ήταν. Ο Ένας και Μοναδικός, ο σχετικός διάλογος είχε την απόλυτη απάντηση: **« Ο προφήτης εί σύ; Και απεκρίθη, ού»** (Ιωάν.1,21). Ένας

είναι ο προφήτης, αφού ένας σε απόλυτη έννοια είναι **«ο Διδάσκαλος, ο Καθηγητής, ο Χριστός»** (Ματθ.23,10). Ο Ιωάννης γνωρίζει απόλυτα το ρόλο του. Είναι ο απεσταλμένος του Θεού, προκειμένου να ετοιμαστεί ο δρόμος έλευσης του Μεσσία Χριστού. **« Είπον, ουκ ειμί εγώ ο Χριστός, αλλ' ότι απεσταλμένος ειμί έμπροσθεν Εκείνου»** (Ιωάν.3,28).

Είδαμε τι δεν ήταν ο Ιωάννης σε αναφορά με το Χριστό. Αλλά για μάς, για την καθημερινότητά μας έχει σημασία και τί δεν ήταν ο Πρόδρομος ως προς εμάς. Δεν ήταν όπως είμαστε εμείς. Δεν είχε πολυτελή εμφάνιση, αλλά ρούχα τρίχινα: **«Αυτός ο Ιωάννης είχε το ένδυμα αυτού από τριχών καμήλου και ζώνην δερματίνην περί την οσφύν αυτού»** (Ματθ.3,4). Δεν είχε καμιά σχέση με τη δική μας καλοφαγία, αλλά το φαγητό του ήταν ακρίδες και άγριο μέλι: **« Η δε τροφή αυτού ην ακρίδες και μέλι άγριον»** (Ματθ.3,4). Δεν είχε καμιά σχέση με το δικό μας εγωισμό, αφού συνεχώς διακήρυττε το **«ουκ ειμί ικανός»** (Ματθ.3,11). Δεν είχε καμιά σχέση με τον κόσμο, η άσκησή του στην έρημο είναι μια άρνηση, αποταγή του κόσμου και υποταγή στο Θεό. Ο Ιωάννης ήταν αλύγιστος, ο ακλόνητος, ο θαρραλέος κήρυκας της αλήθειας, η δυνατή φωνή της παρρησίας, της μαρτυρίας, ο μάρτυρας της ζωής, της ομολογίας και του αίματος. Λέγεται πως ο Ιωάννης ήταν **«φωνή βοώντος εν τη ερήμω»**. Έρημος πραγματική η περιοχή του Ιορδάνη. Άνθισε η έρημος. Οι άγιοι **«επόλισαν την έρημον»**, μετέτρεψαν δηλαδή την έρημο σε πόλη, πόλος έλξης ο Ιωάννης: **«εξεπορεύοντο προς αυτόν Ιεροσόλυμα και πάσα Ιουδαία»**. Δεν ήταν η φωνή βοώντος εν τη ερήμω, είναι η φωνή των **«ουρανίων μυστηρίων αποκάλυψη»**.

Είχε ο Ιωάννης την απ' ευθείας σύνδεση με τον ουρανό, το βεβαιώνει και ο ίδιος: **«Κ'αγώ ουκ ήδιν αυτόν, αλλ' ο πέμψας με βαπτίζειν εν ύδατι, εκείνος μοι είπεν, εφ' όσον αν ίδης το Πνεύμα καταβαίνων και μένον επ' αυτού, αυτός εστίν ο βαπτίζων εν πνεύματι αγίω»** (Ιωάν.1,34). Προσπάθησα, αγαπητοί μου, να σάς δώσω μια καθαρή εικόνα του Τιμίου Ιωάννη. Ας δώσουμε προσοχή στη μαρτυρία του και θα πιστέψουμε και θα αγαπήσουμε το Χριστό. Τότε θα δώσουμε τη δική μας μαρτυρία: **«Κ'αγώ εύρηκα και μεμαρτύρηκα, ότι ούτος εστίν ο Υιός του Θεού»** (Ιωάν.1,34). **ΑΜΗΝ.**